

ת"פ 24875/02/12 - מדינת ישראל נגד חאתם אגינמאת, ראמי הור

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 24875-02-12 מדינת ישראל נ' אגינמאת ואח' 24 במרץ 2014

בפני בעניין: כב' השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. חאתם אגינמאת
2. ראמי הור

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אריאל אודרברג

הנאשמים בעצמם וב"כ אבי ברעם

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם ובמסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המייחס להם עבירות של קבלת רכוש שהושג בעוון לפי סעיף 412 ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ולגבי **נאשם 1 גם** בעבירות שהיה בלתי חוקית לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952; שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 לחוק; וזיוף לפי סעיף 418 לחוק, לפי המפורט בו.

2. בצדדים הגיעו להסדר טיעון לפי הנאשמים יודו בכתב האישום המתוקן- ויורשעו בגינו.

לגבי עונשו של **נאשם 1** - הוסכם כי המאשימה תגביל עצמה למאסר בן 10 חודשים וב"כ נאשם 1 יעתור ל-6 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

לגבי עונשו של **נאשם 2** - הוסכם על השתת 3 חודשי עבודות שירות בכפוף לחו"ד ממונה, מע"ת וקנס.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של **נאשם 2** מיום **28.5.13** עולה כי הוא ומשפחתו מוכרים לשירות משתי חקירות קודמות אודותיו, שהאחרונה מבניהן- משנת 2003.

במסגרת תיק נוכחי- נפגשו עמו ועיינו במסמכים רלוונטיים שונים, כמו גם בכתב אישום מתוקן, בהחלטת בימ"ש

עמוד 1

מיום 1.11.12, וברישום פלילי.

הנאשם כבן 37, נשוי ואב לשני ילדים בגילאי 3 ו-5, בן למשפחה ערבית מוסלמית המתגוררת בצור באהר. מתגורר עם אשתו וילדיו בדירה נפרדת בשכירות בשכונת אום טובא, במזרח ירושלים, עובד כשכיר בעבודות שיפוצים בחברת אעמאר להנדסה בע"מ" מזה כשנה וחצי.

השירות התרשם מאדם אינטליגנטי, רגיש, בעל יכולת חשיבה טובה ויכולת ביטוי מילולית תואמת. בבסיסו הינו בעל רצון ויכולות לניהול אורח חיים תקין ונורמטיבי בדרך כלל, שמתבטאים בהשתלבותו בעבודה ובפרנסת בני המשפחה בכבוד, רחוק מהעולם העברייני, מזה שנים רבות.

השירות לא התרשם מקיומם של קווי אישיות ודפוסי התנהגות עבריינים, אלימים ובעייתיים מגובשים באישיותו, עם זאת התרשם כי הוא סובל מקשיים רגשיים בשל נסיבות משפחתיות בעייתיות בהן גדל, שהשפיעו על יכולת הוויסות הרגשית שלו, שליטה בדחפים ובהתמודדות עם מצבים קשים ומלחיצים, בהם הוא נוטה להתנהג לעיתים רחוקות בצורה אימפולסיבית, מבלי לשקול את חומרת מעשיו והשלכותיהם.

אביו היה מכור לאלכוהול ברמה קשה מאוד, נהג להשתמש באלימות פיזית כלפי בני משפחתו והאם- שסבלה בחייה רבות, השקיעה את כל כוחותיה בכדי לשמור ולספק את הצרכים הבסיסיים עבור ילדיה.

משפחת מוצאו מונה אם אלמנה ו-6 אחים ואחיות בגילאי 26-39 שנים, והוא השני מבניהם.

הוריו התגרשו בשנת 1993, בהיותו כבן 17, לאחר שנים רבות של סכסוכים ממושכים.

האם הנה בשנות החמישים לחייה, עקרת בית, כל חייה עבדה בניקיון במקומות שונים כדי לטפל בילדיה. האב נפטר לפני כ-15 שנים בעקבות התקף לב.

קשייו של נאשם 2 מתבטאים בגיל צעיר יחסית בצריכת אלכוהול באופן יומי עד להתמכרות קשה, ובהיותו שיכור- נהג להשתמש באלימות ותוקפנות בקשריו עם אחרים ועם המין השני. הוא ואחיו הצעיר הושפעו מאוד מהתנהגותו של אביהם, ובתחילת חייהם נסחבו לאותו מקום בעייתי ממנו סבלו מבלי יכולת לשלוט על עצמם.

בעקבות מאסרו הראשון בשנת 2003 בגין עבירה שביצע בהיותו בגילופין כלפי חברתו- עבר גמילה אינטנסיבית במשך שנה וחצי במסגרת המאסר, שעזרה לו לשקם את חייו ואת התנהגותו, ולבנות חיים חדשים. מאז שחרורו ממאסר בשנת 2005 ועד היום- הוא נקי מאלכוהול, שולט בעצמו, ומשתתף בקביעות בכנס בוגרים שמתקיים בכלא חרמון.

השירות התרשם כי נאשם 2 טעון ברגשות קשים של כעס, אשמה וכאב כלפי אביו, שבתחושתו פגע בהם, ובהמשך- נטש אותם.

לאחר גירושיהם, נישא אביו לאישה נוספת ומנישואין אלה נולדו לו שתי בנות, בגילאי 17 ו-18 כיום, אולם גם אשתו השנייה סבלה ממנו וברחה לבסוף ביחד עם בנותיה.

אביו נישא בפעם השלישית לאישה צעירה מחברון ומנישואין אלה נולדו להם שני ילדים.

נאשם 2 קשור מאוד לאמו ולאחיו, מגלה התנהגות בוגרת ואחראית כלפיהם, ומעריך מאוד את אמו ויכולותיה לשרוד ולהחזיק מעמד בחייה הקשים. כל אחיו ואחיותיו נשואים, מסודרים בעבודה ללא מעורבות בפלילים.

נאשם 2 סיים 12 שנות לימוד, כשהישגיו הלימודיים היו טובים, ולאחר סיום לימודיו נרשם ללימודים באוקראינה בעזרתם הכלכלית של משפחת הוריה של אמו.

הוא סיים שנת מכינה ושנתיים לימודי משפטים בינלאומי, ובתקופה זו החל להיחשף לאלכוהול ולצרוך אותו באופן מתמיד.

הוא הפסיק את לימודיו באמצע בכדי לחזור לארץ ולעזור לאמו שגרה לבדה בירושלים, והילדים היו אצל אביו בחברון. לאחר שחזר- החל לעבוד כטבח באופן קבוע, עזר לאמו לשכור דירה גדולה בתנאים טובים, והחזיר את כל הילדים להתגורר עם אמו.

בתקופה האמורה, נהג לעבוד יום ולילה בכדי לעזור בפרנסת המשפחה, ניהל קשרים חברתיים עם המין השני מתרבויות שונות, וצרך אלכוהול בצורה אינטנסיבית. רוב הבעיות והסכסוכים עם אחרים ועם בנות המין השני היו על רקע התמכרותו לאלכוהול והתנהגות אלימה מצדו במצבים אלה.

בשנת 2003 ריצה מאסר ראשון בן שנתיים, ובמסגרת המאסר עבר גמילה אינטנסיבית וארוכה שעזרה לו לצאת מהעולם ההתמכרות.

בשנת 2005 שוחרר ממאסר וחזר להתגורר אצל אמו. היה אמור להמשיך במעקב וליווי בעמותת "אפשר" והתעסק בצורך לעבוד ולחזק את מצבו במטרה להתחתן ולבנות משפחה. בשנת 2007 נישא לראשונה, אך נפרדו מיד והחלו הליך גירושין. 3 חודשים לאחר מכן נישא בשנית ואשתו הראשונה הגישה נגדו תלונה בגין ריבוי נישואין.

הוא אב לשני ילדים בגילאי 3 ו-5, תאר מערכת יחסים תקינה עם אשתו וילדיו, ועובד כשכיר בעבודת שיפוצים בחברת "אעמאר להנדסה בע"מ" מזה כשנה וחצי.

כיום מרוצה מהקשר הזוגי והמשפחתי, ומשקיע כל כוחותיו כדי לספק צרכיהם השונים.

מעיון ברישומי הפלילי עולה כי יש לו 5 הרשעות קודמות- משנת 2000 בגין איומים בה נידון למע"ת, בשנת 2001-בגין עבירת תקיפה בנסיבות מחמירות ונידון למע"ת, משנת 2003- בגין תגרה במקום ציבורי בגינה הוארך התנאי, משנת 2003- בגין איומים הדחה בחקירה ובעילה שלא בהסכמה ונדון ל-3 וחצי שנות מאסר בפועל. במסגרת המאסר האחרון טופל בטיפול ייעודי למכורים לאלכוהול והשתלב בקבוצות טיפוליות לטווח ארוך.

הרשעתו האחרונה משנת 2012 בגין ריבוי נישואין בה נדון לקנס ומע"ת.

לגבי התייחסותו לעבירה- קיבל אחריות לביצועה והביע בושה וחרטה כנות. ניסה לטשטש ולצמצם מחומרת מעשיו והשליך אחריות לאדם ששלח אותו למסור את המכתב והכסף למאבטח במקום העבירה. למרות תגובתו, התרשם השירות כי הוא מבין ומודע לחלקים הבעייתיים שלו בהתנהגותו ובמחשבותיו שדחפו אותו לבצע ולהיות

חלק מהעבירה למרות החששות שליוו אותו מתחילת הדרך.

בעשור האחרון לחייו השקיע מאמצים כדי לנהל אורח חיים תקין ונורמטיבי, עבר טיפול משמעותי בחייו במהלך מאסרו, ועד היום מצליח לשמור על ניקיון משימוש באלכוהול מתוך שליטה והבנה להשלכות הקשות לכך.

לאור האמור, וכדי לא לפגוע בתהליך השיקומי שעבר ונמצא בו כיום, ממליצים להימנע מהטלת מאסר בפועל ולהסתפק בעבודות שירות לתקופה קצרה כדי לא לפגוע בו ובפרנסת משפחתו הצעירה.

מחוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של **נאשם 2** מיום **27.10.13** עולה כי הסכים לבצע עבודות שירות ושובץ לעבודות במנהל קהילתי ארמון הנציב בירושלים החל מיום 28.1.14.

נאשם 2 תושב מזרח ירושלים, נשוי ואב לשניים, מביע חרטה כנה על העבירה, והגם שטוען כי פעל בתום לב- למד לקח.

בעל רקע של התמכרות לאלכוהול ועבר הליך גמילה וטופל במסגרת ריצוי מאסר.

עובד בקביעות במאפייה בעירו, וחושש כי יפוטרו ויתקשה לפרנס את משפחתו. הביע מוטיבציה לסיים את ענייני המשפטיים, הביע חשש מריצוי תקופת ענישה ומעוניין להוכיח את תפקודו התקין.

ההתרשמות היא מאדם וורבלי, פתוח וצעיר המציג בעיותיו בפתיחות, עבר תהליך שינוי והתבגרות ומגלה אחריות רבה.

מחוות דעת של הממונה לגבי **נאשם 2** מיום **4.2.14** עולה כי מבוקש לדחות את זימון הנאשם בשנית ליום 19.3.14.

מחוות דעת משלימה מיום **9.2.14** לגבי **נאשם 2** עולה כי הוא כשיר ומתאים - ויועסק חמישה ימים בשבוע במנהל קהילתי ארמון הנציב בירושלים החל מיום **29.4.14**.

4. מטיעוני ב"כ המאשימה לעונש עולה כדלקמן:

נאשם 1-יליד 1979, הורשע בשני אישומים בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, זיוף, קבלת רכוש שהושג בעוון, ושימוש במסמך מזויף.

נאשם 1 היה הרוח החיה מאחורי המעשים, ארגן את ההובלה לאזור בכך שארגן נהג ומשאית, סיפק את הממון והתשלום לשומר באתר הבניה כדי לקבל את הברזל, ארגן את תעודת המשלוח המזויפת שנועדה לאפשר את העברת הרכוש לשטחי האזור, והציג את האישור המזויף לקבלנים במתחם הבניה.

קיימת חומרה נוספת במעשיו כאשר בשני האישומים ישנן עבירות בתחום הזיוף, עובדה המראה כי פעל בתחכום, תוך הערמה על רשויות אכיפת החוק, הן לעניין השב"ח והן לעניין העברת הברזל לשטחי האזור.

רישומו הפלילי מעלה כי בעברו שתי הרשעות קודמות.

לאור האמור עותרת המאשימה לטווח ענישה בעניינו בין 6-10 חודשי מאסר, לצד מע"ת וקנס.

נאשם 2- הודה בעבירת של קבלת רכוש שהושג בעוון בצוותא, שעניינו 6 טון ברזל בשווי 22,200 ₪.

תפקידו היה להעביר תשלום במזומן לאחר ששימש כשומר במתחם הבנייה. כמו כן העביר תעודת משלוח מזויפת לנהג המשאית שהוזמן להעביר את הברזל לתחומי האזור.

הוסכם בעניינו על עונש של 3 חודשי עבודות שירות, מע"ת וקנס.

הנימוקים בבסיס הסדר הטיעון הם הודאה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר, נסיבות חיים אישיות לא פשוטות בהן גדל, ויחד עם זאת לא פיתח קווי אישיות ודפוסי התנהגות עבריינים או אלימים, קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה, וכן בשל העובדה שגדל בצל אב אלכוהוליסט- ופיתח בעיית התמכרות משלו.

מרישומו הפלילי עולה כי בעברו 5 הרשעות קודמות.

עם זאת, בעשור האחרון שיקם את חייו, כיום הוא אב לשני ילדים קטנים, ובעשור האחרון הסתבך בפלילים פעם אחת בעבירה של ריבוי נישואין, על רקע פרידה מאשתו הראשונה.

לאור האמור, המליץ השירות שלא לפגוע בתהליך השיקומי בו מצוי, ולהשית מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה.

לאור האמור, העונש שמתווה ההסדר הוא מאוזן וראוי, ובית המשפט מתבקש לכבדו.

בטיעוניו לעונש טען ב"כ הנאשמים כי המעורב השלישי שנשפט בגין האירוע, עאטף מעבדי, לא היה שומר כי אם מנהל האתר, אולם הוא לא הואשם בגניבה ממעביד משום שהיה הסדר בין בעל האתר, שלומי, לבין האדם עליו הצביע עאטף כגנב שהוא יקבל את הברזל למכירה מבעל האתר, ויתרת הברזל הוצעה למכירה לנאשם 1 כדי לבנות את ביתו.

בנוגע לנאשם 1 -גר בחדר אחד בו מתגוררים 10 נפשות ומטבחון ולכן חיפש ברזל. מדובר בברזל זול יותר ב-1300 ₪ לטון ברזל, ולכן ביקש לקנותו כאן. אולם, בנסיבות אלה הייתה "קומבינה" בין עאטף לשלומי. נאשם 1 לא רצה לקבל את המשלוח בלילה, שלא יחשבו שזה גנוב, והמשלוח נעצר בבוקר במעבר המנהרות. לכן העבירה שונתה מגניבה.

מי שהורשע בגין גניבה הוא עאטף שקיבל 6 חודשי מאסר בעבודות שירות (במ/4), ולכן לא ניתן לבקש בגין הנאשמים עונש גבוה ממנו, כשאין טענה לקשירת קשר.

כמו כן בוצע תשלום ע"ס 4,500 ₪ בגין הברזל, והיה אמור להיות משולם סכום נוסף לאחר שהברזל יגיע

למקומו.

טעותו של נאשם 1 היא בכך שקיבל מהקבלן תעודת משלוח ונותן אותה לנאשם 2, ונאשם 2 בא איתה כדי שלא תהיה בעיה במחסום ולא כדי להסתיר. נאשם 1 שילם סכום ראשוני בגין 4.5 טון בגינו העביר לעאטף 4500 ₪, והיה אמור להעביר בהמשך את השאר.

נאשם שיש בכוונתו לקנות רכוש גנוב לא משלם סכום גבוה ומלא עבור דבר שיודע מלכתחילה שנעשה בגניבה או בהונאה.

נאשם 1 גם לא נכנס לישראל אלא המתין בבית לחידוש הרישיון מקבלן קבוע שעובד ברמלה ומוציא אישורים לעובדים על הרישיון שלו, אולם לא ידע שאותו אדם הוציא רישיונות מזויפים ואמר בחקירה ששילם בעד הרישיון 1,800 ₪.

לנאשם 2 ולעאטף הייתה פריבילגיה של תסקיר שירות מבחן, אך נאשם 1 לא נהנה מכך משום שהוא תושב האזור.

לאור עקרון אחידות הענישה, ולאור העובדה שעל עאטף הוטלו 6 חודשי עבודות שירות, הרי שעל נאשם 1 יש להסתפק ברף עליון של 6 חודשי מאסר.

מדובר בעבירת רכוש יחידה של נאשם 1, כאשר בינתיים עבר מספר אסונות- נפל מפיגום ושבר את רגלו **(במ/7)**, וכן יש לו 10 נפשות בביתו ומתוכם 7 תלמידי בית ספר ויש אישור של המועצה במקום מגוריהם על מצבם הכלכלי הקשה **(במ/8)**.

בנוסף, נאשם 1 עבר צנתור והסתבר בדיעבד כי יש לו בעיית לב בה צריך לטפל בדחיפות **(במ/9)**.

נאשם 1 אינו הרוח החיה של האירוע אלא רצה לקנות ברזל וקנה אותו ממקום מוסדר, לא מדובר בגניבה, אלא סיטואציה בה עטאף פתח להם את השער, הזמין אותם והציע להם את הברזל. הואיל והברזל נמכר בשוק "שחור" וכשנתפס- התנער עאטף מאחריות.

כמו כן לטענתו של עאטף זו לא פעם ראשונה שמאשרים לו לקחת ברזל ולמכור, וכי יש לו אישור לכך מהבוס.

בנוגע לנאשם 2 - בהיותו של נאשם 1 נשוי לאחותו של נאשם 2 - ביקש מנאשם 2 שסייע לו וייסע לשלם את הכסף, כי נאשם 1 לא רצה לעבור לישראל בלי אישור כניסה.

נאשם 2 הגיע למקום, ועל פי בקשתו של עאטף, העמיסו את הברזל עם נהג משאית על המשאית, שילמו ונסעו. השעה בה הגיעו לא הייתה כדי להתחבא אלא השעה בה הגיעו לבקשתו של עאטף שטען כי יש לו זמן רק בשעות אלה.

לנאשם 2 חמש הרשעות קודמות אולם הוא חווה חיים קשים מאד שלהם השפעה גדולה על התנהלותו.

מהתסקיר עולה כי כבר הייתה לו הזדמנות לבנות חיים אחרים והוא ללמוד משפט בינ"ל בחו"ל, אבל השפעת ילדותו הביאה אותו לברוח לטיפה המרה.

הוא ויתר על שלישי בוועדה כדי להשתלב בהליך גמילה של שנה וחצי בכלא חרמון ועד היום נוסע פעם בשנה לכנס נגמלים כדי לעקוב שהם מחזיקים מעמד.

הטראומה שעבר בילדותו וההתדרדרות שבאה לאחר מכן הביאו אותו לרצות לשמור על משפחתו, ואף השירות התרשם כי אינו בעל דפוסי התנהגות עבריינים.

לנאשם 2 יש גם היום צרות משפחתיות, אשתו עיוורת למחצה והטיפול בה יקר, משום שהיא גרה בשטחי הרשות וצריכה לנסוע מידי פעם לבי"ח האמריקאי בעמאן בירדן (**במ/5**).

נאשם 2 גר עד היום בשכירות ועובד כל שעות היום ועד הלילה כדי להביא פרנסה לביתו למשפחתו ולאמו הסמוכים על שולחנו.

במכתב מעבידו אעמאר להנדסה (**במ/6**) מציין כי נאשם 2 רציני בעבודה ופוחד לאבד את מקום עבודתו בו מחזיק זמן רב.

בפני השירות לוקח אחריות מלאה, ומביע חרטה.

גם ענישה של 3 חודשי עבודות שירות היא מעמסה בלתי רגילה על הנאשם, שעובד בשתי עבודות- בבוקר בצבע בחברת אעמאר, ובערב- במאפיה, כדי להשלים הכנסה ולאפשר לאשתו את הטיפולים בירדן לשיפור ראייתה.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש לכבד את ההסדר ולהשית עונש כמבוקש.

נאשם 1 הוסיף כי הוא מצטער שהגיע למצב זה, הוא בן 35 ומעולם לא עשה טעות, ולא גנב. עברו הפלילי הוא משנת 2002 כשנכנס לישראל לעבוד. בעוד כחודש עתיד להיוולד לו תינוק נוסף. מבטיח כי לא יחזור לארץ בלי אישורים.

נאשם 2 הוסיף כי במגזר הערבי עליהם לעזור לגיס, ועל כך הוא נענש. סייע לו מתוך כוונה טובה. הוא לא בא כדי לגנוב, לא מתפרנס מביצוע גניבה. הוא עשה טעות, וצריך לשלם עליה.

5. הכרעה

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים בתיק, כמו גם לטיעוני הצדדים, החלטתי לכבד את הסדר הטיעון בעניינם של הנאשמים.

בחנית נסיבות הקשורות בביצוע העבירה לגבי האישום הראשון (**סעיף 40ט(א) לחוק**) מעלה כי **נאשם 1** נכנס שלא כדין לתחומי ישראל ביום **19.6.11** ושהה באתר הבניה כחודש ללא אישור, תוך שהוא מציג לקבלן אישור

עמוד 7

שהייה מזויף.

מדובר בפגיעה בערכים חברתיים שעניינם הגנה על ריבונותה של מדינת ישראל, הגנה על זכותה לפקח על הנכנסים והיוצאים בשעריה, כל זאת לצד שמירה על ביטחון הציבור, וביטחון האישי של הפרט, לאור המציאות הביטחונית בארץ, ושמירה על שלטון החוק.

הערכים בהם פוגעת עבירה זו נובעת מהמניע לביצועה, כאשר לעיתים מדובר בכניסה שלא כדין מטעמי פרנסה, ולעיתים לצורך מעורבות בפלילים, ואף בפעילויות טרור.

בנסיבות אלה, בהן מדובר שהייה של חודש ותוך עבירת נלווית של הצגת אישור מזויף, מטעמי פרנסה, הרי שמדובר בפגיעה ברף הבינוני של עבירות מסוג זה.

מתחם העונש ההולם בגין עבירה זו נקבע בפסיקה זה מכבר ונע בין **חודש ל-6 חודשי מאסר**.

בחנית נסיבות העבירה לגבי האישום השני מעלה כי **נאשם 1** פנה לנהג משאית וביקש כי יבצע עבורו הובלת ברזל באמצעות משאית שברשותו של האחרון מאתר הבניה לביתו והטיל על **נאשם 2** להעביר לעאטף, ששימש שומר באתר הבניה, סכום כסף תמורת הברזל.

נאשם 1 מסר ל**נאשם 2** סך של 4,500 ₪ ומסמך מזויף הנחזה להיות תעודת משלוח, ובו מילא **נאשם 1** פרטי הזמנה של הברזל תחת הכותרת "אום קבלנים ותשתיות בע"מ- אליעזר קשאבי 35 ירושלים".

בהמשך תיאם נאשם 2 עם נהג המשאית את הגעתם לאתר הבניה, הגיעו ביום 24.1.12 לאתר לאחר שעאטף כיוון אותם, ונאשם 2 העביר לעאטף את המסמך המזויף.

עטאף ונהג המשאית העמיסו על המשאית עמודים ורשתות ברזל במשקל כולל של 6 טון בשווי 25,200 ₪, ונהג המשאית עזב את המקום בכדי להעביר את הברזל ל"אזור" מחוץ לתחומי ישראל.

בכל הנוגע לעבירת קבלת נכסים שהושגו בעוון מתחם הענישה ההולם בעבירה זו בלבד, ללא עבירות נוספות, נע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר בפועל, בהתאם להיקף הנכסים, שווים ונסיבות קבלתם, כדלקמן-

ת"פ (רמ) 1215-09 מ"י נ' אלאטרש ואח' (מיום 2.9.10)- נאשם הורשע בהחזקתם של 12 מצברים ששוים מוערך בסכום הכולל של 3,600 דולר, בעל הרשעות קודמות בעבירות רכוש, והושתו עליו **3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**.

ת"פ (ת"א) 8687-09-10 מדינת ישראל נ' קויירו ואח' (מיום 24.3.11)- נאשם הורשע בקבלת תכשיטים שנגנבו מדירה, לאחר ניהול הוכחות, והושתו עליו **7 חודשי מאסר בפועל** (תקופת מעצרו).

ת"פ (ראשל"צ) 42332-08-10 מדינת ישראל נ' נאוגרקר ואח' (מיום 26.1.11) - הורשע בסיוע בהחזקת רכוש שהושג בעוון לאחר שסייע לאחיו להעביר מחשבים ורכוש גנוב מדירה. הושתו עליו **5 חודשי מאסר בפועל** (תקופת מעצרו).

ת"פ (נצ) 11800-02-09 מדינת ישראל נ' אמרה (מיום 17.2.10) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני אישומים של קבלת נכסים שהושגו בעוון, והושת עליו **מאסר מותנה בן 10 חודשים**.

ת"פ (נצ) 23796-10-09 מדינת ישראל נ' אשמרין (מיום 6.12.09) - נאשם הורשע בקבלת רכוש הכולל תכשיטים יקרי ערך, שעונים ופנקס שיקים שנגנבו שעה קודם לכן מדירה, בעל הרשעות קודמות רבות גם ברכוש. **הושתו עליו 12 חודשים בפועל** (כן הופעל 7 חודשים ממע"ת קודם, כך שסה"כ הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל).

מהנסיבות עולה כי בענייננו מדובר ב-6 טון ברזל, בשווי של 25,200 ₪ תוך זיוף, ועל כן מדובר ברף הבינוני של עבירות מסוג זה.

בנוסף, ניכר כי **נאשם 1** הוא ה"רוח החיה" מאחורי האירוע, אשר יזם ותכנן את המהלך, זייף את המסמך, שילם את הכסף, גייס את נהג המשאית ורתם את נאשם 2 לסייע לו.

בכל הנוגע לעבירות **הזיוף ושימוש במסמך מזויף** בהן הורשע נאשם 1, כבר ציינתי בהחלטה קודמת (ראו: ת"פ 20625-05-12 מ"י נגד בן זקן (מיום 12.3.13) כי נקבע בפסיקה שבעבירות אלה די במעשה עבירה יחיד כדי להצדיק מאסר בפועל.

וכך נאמר בע"פ 4980/07 אלון כהן נגד מדינת ישראל (טרם פורסם) -

"אף אילו היה המערער מבצע עבירה אחת של זיוף, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה - כפי שהודה שעשה בקשר עם הנטען בכתב האישום הנוסף - די היה בכך כדי להצדיק את השמתו מאחורי סורג ובריח. במקרה דנן, ריבוי עבירות מסוג זה, מצדיק השהתה של עונש מאסר משמעותי...לפיכך בפרשה שלפנינו, כאשר המערער פעל "סדרתית", אין מנוס מהושבתו בכלא לשנים ארוכות."

מתחם העונש ההולם בעבירות אלה בלבד, ללא עבירות נלוויות, **נע בין מאסר מותנה לשנת מאסר בפועל**, בכפוף להיקף המעשים ולנסיבות העבירה והנאשם, כדלקמן -

ת"פ (ת"א) 3292-09 מ"י נ' מטר (מיום 18.1.10) - נאשם הורשע בשתי העבירות האמורות, ללא עבר פלילי, והושת עליו **6 חודשי מאסר ו-9 ימים** (כתוקפת מעצרו).

עפ"ג (ב"ש) 59808-05-12 אבו סבילה נ' מ"י (מיום 2.1.13) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, עמוד 9

בעבירות אלה לאחר שאפשר לאחיו לנהוג ברכב, והאח הציג תעודת ביטוח חובה מזויפת.

חרף המלצת התסקיר להימנע מהרשעה, היותו ללא עבר פלילי, והיותו אירוע יחיד, הושת עליו **חודש מאסר על תנאי** וקנס ע"ס 1000 ₪, ובימ"ש מחוזי הותיר את העונש על כנו.

ת"פ (חי) 3384-05 מ"י נ' אפרימה (מיום 4.2.10) -הנאשם ביצע עבירות רבות של שימוש במסמך מזויף וזיוף בהיותו סוכן ביטוח, והושתו עליו **12 חודשי מאסר בפועל**.

לאור האמור, מתחם העונש הכולל לעבירות בהן הורשע נאשם **1 נע בין 7-15 חודשי מאסר בפועל**.

בעניינו של נאשם 1 לא הוגש תסקיר בשל היותו תושב האזור, אולם מטיעוני בא כוחו כמו גם מסמכים שהוגשו, עולה מצבו הכלכלי הקשה בהיותו מפרנס 10 נפשות הסמוכות על שולחנו (**במ/8**), ובכלל זה אמו.

כמו כן לאחרונה חלה התדרדרות במצבו הרפואי, לאחר ששבר את רגלו במהלך עבודתו (**במ/7**), ואף עבר צנתור והתגלתה בעיית לב (**במ/9**).

כמו כן, **נאשם 1** הודה במסגרת הסדר הטיעון, הביע חרטה בפני בימ"ש וחסך זמן שיפוטי יקר, וכמו כן עסקין בחלוף זמן של שנתיים -שנתיים וחצי מאז ביצוע העבירות בהן הורשע.

עם זאת, הואיל ונאשם **1** הורשע בשני אישומים, בגין זיוף, שהייה שלא כדין, קבלת נכסים שהושגו בעוון ושימוש במסמך מזויף, הרי שאין מנוס מהטלת מאסר מאחורי סורג ובריח בעניינו, ברף העליון של המתחם שהותווה בעניינו במסגרת ההסדר, שאף אינו חורג כאמור ממתחם העונש הכולל לעבירות בהן הורשע.

דברים אלה מקבלים חיזוק נוכח העובדה כי לנאשם **1** הרשעה קודמת בכניסה לישראל שלא כחוק משנת **2009**, והרשעה נוספת בגין הפרת הכרזת שטח סגור משנת 2004.

בכל הנוגע לנאשם 2, הגם שביצע עבירה פלילית, ניכר כי נקלע לסיטואציה מכורח הנסיבות ומתוך רצונו וההכרח לסייע לנאשם **1**, הנשוי לאחותו, בשל הקודים המקובלים בחברה הערבית.

מהתסקיר עולה כי ביצע את המיוחס לו והיה מעורב בעבירה חרף החששות והדאגות שליוו אותו מתחילת הדרך, כמו גם העובדה כי חרף השלכת האחריות על נאשם **1** ששלח אותו למסור את המכתב והכסף- התרשם השירות כי הוא מבין את הבעייתיות בהתנהגותו ובמחשבותיו שדחפו אותו לבצע את העבירה-רק מחזקים טענה זו.

מהתסקיר עולה כי לא אחת הקריב נאשם **2** את מהלך חייו לטובת סיוע לאמו ולבני משפחתו, ובכלל זה עזב את

לימודיו בחו"ל וחזר לארץ על מנת לעזור לאמו לשכור דירה בתנאים טובים ולהשיב לחזקתה את כל ילדיה מרשותו של אביו, וכן עובד בשתי עבודות על מנת לממן טיפול רפואי יקר לשיפור ראייתה של אשתו שהינה כבדת ראייה (במ/5).

השירות התרשם כי נאשם 2 קשור לאמו ולאחיו, מגלה כלפיהם אחריות והתנהגות בוגרת.

בנוסף, מהתסקיר ניכר הפער בין נסיבות חייו הקשות מאוד של נאשם 2 מחד, למול הדרך הארוכה אותה עבר על מנת להשתקם.

כך, השתלב נאשם 2 בהליך גמילה מאלכוהול במסגרת מאסרו בשנת 2003, ומאז ועד היום- נותר נקי משימוש באלכוהול, עובד, מתפרנס ומפרנס משפחתו בכבוד (במ/6).

מהתסקיר עולה כי נאשם 2 נעדר קווי אישיות ודפוסי התנהגות עבריינים אלימים או בעייתיים באישיותו, חרף עברו הפלילי, וכי מעורבותו בפלילים מקורה בעיקר בגדילתו על רקע הזנחה, התעללות פיזית מצד אביו, והתמכרותו של האב לאלכוהול בצורה קשה.

רישומי הפלילי מעלה כי **משנת 2002** ואילך, לא ביצע עבירות (למעט ריבוי נישואין), לא הסתבך בפלילים, ניהל אורח חיים נורמטיבי בעיקרו, נישא והקים משפחה.

על כן, השתכנעתי כי נאשם 2 עושה כל שלאל ידו על מנת לנהל אורח חיים נורמטיבי, וכי מדובר במעידה שאינה מייצגת את אורחות חייו בשנים האחרונות.

בנוסף, אף הוא הודה במסגרת הסדר טיעון, הביע חרטה ובושה על מעשיו, וחסך זמן שיפוטי יקר.

לאור האמור, נוכח חלקו הקטן יחסית בכתב האישום, הליך שיקומו, ועבר פלילי שאינו מכביד, החלטתי כי יש מקום להקל בעונשו בהתאם לסעיפים **40ד(א) לחוק** ו-**40יא לחוק**.

הגם שהסדר הטיעון מאוזן, ושהענישה המוסכמת מצויה במתחם הענישה של העבירה בה הורשע כאמור לעיל, הרי שיש בביצוע עבודות שירות למשך הזמן שנקבע כדי לפגוע פגיעה ממשית בפרנסתו של נאשם 2, והעלול לפגוע בהליך השיקום הארוך אותו עבר עד כה במאמץ רב, בבחינת "הבא להיטהר מסייעין בידו".

ככלל, נוהגים בתי המשפט לכבד הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, במידה והוא סביר והגיוני ויש בו לאזן כראוי בין האינטרס הציבורי שהתביעה מייצגת לבין טובת ההנאה שניתנה לנאשם. בהתקיים איזון כזה, בית המשפט יכבד את הסדר הטיעון, בהתאם להלכה שיצאה מלפני בית המשפט העליון, בהרכב תשעה שופטים, בע"פ 1958/98 פלוני נ' מ"י, פ"ד נז (1), 577 בעמ' 590.

עם זאת, ונוכח נסיבות יוצאות דופן המפורטות לעיל, אני מפחיתה את משך המאסר - שיומר לעבודות השירות, לחודש - שיהווה עונש שימלא אחר האינטרס הציבורי של גמול והרתעה, ומאידך, לא יפגע בהליך השיקום הקשה שעבר נאשם 2 עד כה ויאפשר לו לשלבו במסגרת עבודתו.

למותר לציין כי בנסיבות אלה, בהן נאשם 2 טרח לקחת עצמו בידיים, להיגמל מאלכוהול וכיום עובד בשתי עבודות כדי להטיב עם משפחתו, ראוי כי בית המשפט יבוא לקראתו ויסייע בשיקומו.

אין להקל ראשו בחשיבותו של עשיית הצעד הראשון בשיקומו של אדם ביוזמתו שלו, מוטיב המופיע במדרשי חז"ל במקורותינו מקדמא דנא, וכך נאמר-

"רבי יסא אמר: אמר הקב"ה לישראל: בני! פתחו לי פתח אחד של תשובה, כחודה של מחט, ואני פותח לכם פתחים שיהיו עגלות וקרניות נכנסות בו. "
(שיר השירים, מדרש רבה פרק ה' פסוק ב').

בכל הנוגע להסדרי טיעון קבע בימ"ש העליון ברע"פ 7949/04 ויאצסלב קרמנצקי נ' מ"י (מיום 27.12.04) כדלקמן-

" מידת החריגה מהעונש עליו הוסכם בהסדר טיעון נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט כשם שגזירת העונש, במקרה בו אין הסדר טיעון, נתונה לשיקול דעתו... אין לשכוח את הכלל היסודי הקובע כי גזירת הדין היא תפקידו של בית המשפט, ואין הוא רשאי להסתתר מאחורי גבה של התביעה בעניין זה. לפיכך, חובה על בית המשפט לבחון בעצמו את שיקולי הענישה הרלוונטיים ועליו לעשות כן תמיד, גם אם התביעה מביעה את תמיכתה בהסדר הטיעון בערכאת הערעור."

לאור האמור, וחרף מתווה ההסדר אליו הגיעה התביעה, איני יכולה להתעלם מנסיבותיו של נאשם 2 כפי שאלו הובאו בפניי.

יש לשוב ולהדגיש, כי הגם שלנאשם 1 מצוקה כלכלית וצורך בפרנסה, הרי שמעורבותו הרבה בכתב האישום, כמו גם העובדה כי נגדו שני אישומים אף בגין כניסה שלא כדין, שימוש במסמך מזויף וזיוף, אינם מאפשרים הקלה בעונשו, בניגוד לנאשם 2, ומחייבים את מאסרו בפועל.

דברים אלה אמורים אף בהקשר לעונשו של המעורב השלישי בכתב האישום, עאטף מעבדי, שאינו תושב האזור, שהושתו עליו 6 חודשי עבודות שירות בגין הרשעתו בגניבה בצוותא בנסיבות אלה, ומתיישבים עם עיקרון אחידות הענישה.

לפיכך, הריני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים: **6.**

נאשם 1

א. 10 חודשי מאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי בן 7 חודשים שלא יעבור על העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מיום שחרורו.

נאשם 2

א. מאסר למשך חודש אחד שיומר וירוצה בעבודות שירות - על פי מתווה חו"ד הממונה,

במנהל הקהילתי ארמון הנציב בירושלים החל מיום **29.4.14 שעה 08:00**.

על הנאשם להתייבב לצורך קליטה והצבה במועד תחילת הריצוי במשרדי הממונה על עבודות השירות ביחידת עבודות שירות משטרת מחוז דרום בבאר שבע.

לא יתייבב הנאשם לריצוי העבודות במועד שנקבע - יעצר מיידית ויועבר לריצוי עונש

בפועל.

הובהר לנאשם כי כל הפרה של תנאי ריצוי העבודות עלולות להביא להפסקה מינהלית או שיפוטית שלהן ולריצוי העונש במאסר של ממש.

הערבות במזומן שהפקיד הנאשם תיוותר לצורך הבטחת התייבבותו לריצוי העבודות והשלמתן.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור על העבירה בה הורשע.

.7 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב אדר ב תשע"ד, 24 מרץ 2014, במעמד הצדדים.

החלטה

עמוד 13

בהמשך לטיעוני הצדדים ועל פיהם, בכל מקרה היה על נאשם 1 צפוי להיגזר עונש מאסר - הבקשה נדחית.

על הנאשם היה להתארגן בכל מקרה לישיבת היום לצורך העברתו למאסר בפועל.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה היום 24 במרץ 2014 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת